

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Абромавичус: податкова реформа буде побудована на польській моделі децентралізації. URL: <https://economics.unian.ua/finance/1089427-abromavichus-podatкова-reforma-bude-pobudovana-na-polskiy-modeli-detsentralizatsiji.html>.
2. Офіційний вісник України від 03.04.2015. № 24, / № 39, 2013, ст. 1418. С. 450. Ст. 718.
3. Сенчак І.І. Податкова система Польщі. Матеріали I Міжнародної науково-практичної конференції «Малиновські читання». Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2012. 316 с.
4. Радишевська О. Порівняльно-правове дослідження податкових систем України та Польщі у контексті Європейської. Київські політичні студії: зб. наук. пр. К. 2011. Т. 18. С. 519–525.
5. Волинець Т.В. Порівняльна характеристика податкової системи України та Польщі. Європейські перспективи. 2015. № 7. С. 164–168.
6. Система місцевих платежів в Україні: теорія, історія, перспективи : кол. моногр. / М.І. Карлін, О.М. Карлін, Л.В. Єлісеева та ін.; за заг. ред. М.І. Карліна, І.О. Цимбалюк. Луцьк: Вежа-Друк, 2017. 188 с.
7. Овсяк К. Місцеві податки як джерело доходів місцевих бюджетів Польщі в умовах фінансової кризи. Економічний аналіз. 2012. Вип. 10. Ч. 2. С. 312–315.
8. Брылев М. Источники доходов основных самоуправляемых административно-территориальных единиц в Польше. Социум и власть. 2016. № 5. С. 90–95.
9. Бартицкий Т., Биттель Я., Ментельский П. Самоуправление, как путь к благополучию. Польский опыт децентрализации власти. Варшава: «Terra humana», 2015. 105 с.
10. Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1785).
11. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1991. № 39. Ст. 510.
12. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1994. № 21. Ст. 130.
13. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1993. № 30. Ст. 336.
14. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2011. № 13-14, № 15-16, № 17. Ст. 112.
15. Грובה В.П. Система місцевого самоврядування в Польщі: перспективи використання досвіду в Україні. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право. 2015. Випуск 31. Том 1. С. 78–82.
16. Konstytucja Rzeczypospolitej Polski / Kancelarja Sejmu : na podstawie Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319. – 2006. Nr. 200, poz. 1471. URL: http://e-lekcje.org/fileadmin/contents/mam/pdf_PL/konstytucja.pdf.
17. Ustawa z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. z 2015 r., poz. 513).
18. Тихомиров Ю.А. Курс сравнительного правоведения / Ин-т законодательства и сравнительного правоведения при Правительстве Российской Федерации. М.: «Норма», 1996. 427 с.
19. Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz.U. z 2005 r. Nr. 167, poz. 1399).

УДК 342.951

ВИЗНАЧЕННЯ ЗАВДАНЬ І ФУНКЦІЙ МИТНОГО ПРАВА УКРАЇНИ

DETERMINATION OF TASKS AND FUNCTIONS OF CUSTOMS LAW OF UKRAINE

Коваленко А.А.,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства
Київського міжнародного університету

У статті досліджуються завдання митного права та визначаються функції, за допомогою яких здійснюється реалізація означених завдань. Обґрунтовано, що завдання митного права зумовлюють існування його функцій: регулятивної, фінансової, охоронної, інформаційної, правозастосовної та міжнародно-політичної.

Ключові слова: мито, митне право, завдання митного права, функції митного права, митне законодавство.

В статье исследуются задачи таможенного права и определяются функции, с помощью которых осуществляется реализация указанных задач. Обосновано, что задачи таможенного права обуславливают существование его функций: регулятивной, фискальной, охранной, информационной, правоприменительной и международно-политической.

Ключевые слова: таможенная пошлина, таможенное право, задачи таможенного права, функции таможенного права, таможенное законодательство.

The article examines the tasks of customs law and defines the functions with the help of which implementation of the specified tasks is carried out. It is substantiated that the tasks of customs law determine the existence of its functions, namely, regulatory, fiscal, security, information, law enforcement and international political.

Key words: customs duty, customs law, duties of customs law, customs law functions, customs legislation.

Постановка проблеми. Незважаючи на те, що митна справа існує зі стародавніх часів, митне право є порівняно новою галуззю права, розвиток якої тісно пов'язаний із розширенням міжнародних економічних відносин та євроінтеграційним курсом держави, що, своєю чергою, вимагає чіткого визначення сучасних завдань і функцій митного права.

Стан опрацювання. Визначення завдань та функцій у сфері митної політики, митної справи, діяльності митних органів знаходить своє місце у працях таких науковців, як: С.В. Ківалов, В.К. Колпаков, В.Т. Комзюк, Б. А. Кормич,

О.В. Кузьменко, О.М. Макеева, В.Я. Настюк, П.В. Пашко, В.В. Філатов, Т.В. Філіпенко та ін. На жаль, більшість наукових доробок залишає поза увагою завдання та функції митного права, що, на нашу думку, є суттєвою прогалиною в теорії цієї галузі права.

Метою статті є визначення та обґрунтування завдань та функцій митного права.

Виклад основного матеріалу. В теорії держави та права під завданнями права розуміються економічні, політичні, соціальні проблеми, які воно покликане вирішувати. Тобто завдання права вказує на постійну або тим-

часову, найближчу або кінцеву мету, якій воно має всіляко сприяти або досягти самостійно [1, с. 161]. З урахуванням наведеного можна припустити, що завдання митного права сприяють досягненню цілей і вирішенню завдань державної митної політики і митної справи за допомогою митного законодавства.

Згідно зі ст. 5 Митного кодексу України, цілями державної митної політики є захист митних інтересів та забезпечення митної безпеки України, регулювання зовнішньої торгівлі, захист внутрішнього ринку, розвиток економіки України та її інтеграція до світової економіки [2]. Реалізація завдань і цілей митної справи і митної політики можлива лише за допомогою застосування відповідних норм митного законодавства. З огляду на це можна визначити, що завдання митного права полягають у нормативно-правовому забезпеченні реалізації економічних, політичних і соціальних завдань митної справи й митної політики держави.

Серед основних завдань митного права можна виділити: правове забезпечення законних прав і свобод громадян у сфері митних правовідносин, нормативне забезпечення митної політики та митної справи, захист вітчизняного виробника та вітчизняного ринку, встановлення відповідальності за порушення митних правил і порядку їх застосування, адаптація митного законодавства України до норм Європейського Союзу та міжнародних правових норм.

Завдання митного права обумовлюють існування його функцій. Як зазначають О.В. Зайчук та Н.М. Оніщенко, залежність функцій права від його завдань знаходить прояв у тому, що, по-перше, завдання часто безпосередньо обумовлюють саме існування функцій, по-друге, визначають їх зміст і, по-третє, суттєво впливають на форми та методи їх реалізації, визначаючи конкретні напрями правового впливу [3].

З огляду на загальноприйняті положення теорії права, можна стверджувати, що функції митного права – це основні напрями його впливу на суспільні відносини, що складаються в процесі і з приводу переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон.

Варто зазначити, що митному праву, як і іншим галузям права, притаманні регулятивна і охоронна функції. О.В. Кузьменко, І.Д. Пастух, В.М. Дорогих та інші пов'язують існування регулятивної та охоронної функцій митного права з поділом митно-правових норм на регулятивні та правоохоронні [4].

Отже, регулятивна функція митного права реалізується за допомогою регулятивних норм, які визначають суб'єктивні права та юридичні обов'язки учасників митних правовідносин, умови їх виникнення та дії. За допомогою цієї функції здійснюється регулювання суспільних відносин, що виникають у сфері митної політики держави, переміщення через митний кордон товарів та транспортних засобів, визначення та застосування митних режимів, митно-тарифного регулювання, справляння митних платежів, митного оформлення та митного контролю, митної статистики тощо.

Регулятивна функція передбачає нормативне закріплення ставок мит та митних зборів, ліцензування, квотування та встановлення інших нетарифних обмежень у сфері зовнішньоекономічної діяльності з метою забезпечення національних інтересів й інтересів національних товаровиробників. Регулятивна функція за допомогою приписів правових норм вносить впорядкованість у митні правовідносини. Правова норма вказує суб'єктам митних правовідносин на лінію їх поведінки в тому або іншому випадку. Практична дія цієї функції виявляється у дозволах, заборонах, рекомендаціях, пільгах і заохоченнях.

Так, наприклад, нормами митного законодавства визначаються можливі митні режими для товарів і транспортних засобів, а право прийняття рішення щодо дозволу на вибір конкретного режиму в конкретних обставинах або на відмову в ньому надається виключно органам до-

ходів і зборів. Залежно від обраного режиму до товару, що переміщується через митний кордон, застосовуються певні засоби митного регулювання, митного контролю, митного забезпечення, правила нарахування і сплати митних платежів, регулюється подальший порядок використання, реалізації товарів та транспортних засобів, права та обов'язки їх власника.

Варто зазначити, що в нормах митного права закріплюються вимоги до діяльності органів доходів і зборів, їх взаємовідносини з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування та суб'єктами підприємницької діяльності. Так, відповідно до ст. 558 Митного кодексу України, у разі виявлення під час здійснення митного контролю та інших заходів, що здійснюються органами доходів і зборів відповідно до законодавства України, ознак правопорушень, розслідування яких не належить до повноважень органів доходів і зборів, органи доходів і зборів повідомляють про це відповідні правоохоронні органи. Так само правоохоронні органи повідомляють органи доходів і зборів про виявлені ними порушення митних правил або контрабанду [2].

Органи доходів і зборів мають здійснювати свою діяльність у межах визначених законом повноважень. Нормами митного права закріплене право фізичних і юридичних осіб оскаржити, у тому числі у судовому порядку, рішення, дії, бездіяльність органів доходів і зборів та їх посадових осіб, якщо це призвело до порушення їх законних прав і свобод.

Проявом заборон у митній справі є також чітке визначення порядку виконання дій, здійснення митних процедур, наприклад на етапі митного оформлення, декларування, митного контролю тощо. Обов'язковість виконання заборон у митній справі забезпечується шляхом установлення юридичної відповідальності за їх порушення. Таким чином, регулятивна функція митного права знаходить свою реалізацію, як у процесі митно-тарифного регулювання, так і в процесі виявлення порушень митних правил, контрабанди, інших злочинів у галузі державної митної справи, і, в такому разі, тісно пов'язана з фіскальною та охоронною функціями митного права.

На нашу думку, наявність фіскальної функції є специфічною особливістю митного права. Фіскальна функція митного права впливає з фіскальної функції митної політики і полягає в установленні норм митного законодавства, спрямованих на наповнення державного бюджету шляхом стягнення мита, податку на додану вартість, акцизного податку з товарів та інших предметів при переміщенні через митний кордон. Як зазначають С.В. Ківалов та Б.А. Кормич, фіскальна функція митної політики є найдавнішою за усі інші. Виконання фіскальної функції залишалося єдиним завданням митної діяльності для європейських держав приблизно до кінця XVII ст., логічним завершенням цього періоду в розвитку митної справи стало формування єдиної митної політики в рамках держави, скасування внутрішнього мита [5].

Види митних платежів, порядок їх нарахування та сплати, надання митних і тарифних пільг регламентуються значною кількістю законодавчих актів, серед яких: Митний кодекс України, Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI, Закон України «Про Митний тариф» від 12.07.2001 р. № 2671-III, а також відомими нормативними актами Державної фіскальної служби України, Міністерства фінансів України.

За допомогою фіскальної функції митного права має реалізовуватися не тільки своєчасне стягнення митних платежів, а й виявлення та вирішення проблемних аспектів їх нарахування та сплати, що є запорукою успішного ведення митної справи й покращення зовнішньоекономічної діяльності держави.

На стан надходження митних платежів впливають такі складники їх адміністрування, як митна вартість, митна

експертиза, визначення країни походження товарів, контроль за кодуванням товарів та інших предметів при переміщенні через митний кордон. Неправильне їх застосування призводить до ненарахування та несплати митних платежів у повному обсязі. Ця проблема пов'язується з супротивом підприємців повною мірою сплачувати митні платежі і є підґрунтям для скоєння корупційних діянь.

З огляду на це простежується зв'язок фіскальної функції митного права з його охоронною функцією. Охоронна функція митного права являє собою напрям державного правового впливу, націлений на захист суспільних відносин у митній сфері від різних протиправних посягань. Б.А. Кормич зазначає, що охоронна функція спрямована на захист держави від зовнішніх загроз і в широкому розумінні включає: захист національної безпеки держави, підтримання миру та міжнародної безпеки, суспільного порядку, моральності, захист внутрішнього ринку, забезпечення екологічної безпеки, захист інтересів споживачів, створення умов для підтримання законності щодо порядку переміщення через митний кордон України товарів та транспортних засобів, ефективну боротьбу з контрабандою та іншими порушеннями митних правил, сприяння боротьбі з міжнародним тероризмом, злочинністю тощо [6, с. 45].

Можна стверджувати, що органи доходів і зборів виконують правоохоронні функції, хоча в українському національному законодавстві не врегульоване питання щодо надання їм статусу правоохоронних.

Ч. 1 ст. 458 Митного кодексу України визначає, що порушення митних правил є адміністративним правопорушенням, а у ч. 2 цієї статті зазначається, що адміністративна відповідальність за митні правопорушення настає у разі, якщо вони не тягнуть за собою кримінальну відповідальність [2].

Такий зміст ст. 458 Митного кодексу України вбачається суперечливим. Адже у разі визнання митного правопорушення адміністративним правопорушенням одночасно допускається можливість кримінальної відповідальності за нього. З цього приводу треба погодитися з думкою В.Т. Комзюка, який вважає це принципово неправильним і пропонує скасувати ч. 2 ст. 458 Митного кодексу України [7, с. 173].

Кримінальна відповідальність передбачається за такий вид злочину, як контрабанда. Як зазначають Т.В. Філіпенко та В.В. Філатов, контрабанда є найбільш небезпечним злочином у сфері митної діяльності, який посягає на суспільні відносини в сфері торгівлі та створює загрозу для економіки країни [8, с. 32].

У структурі Державної фіскальної служби України створено Департамент організації протидії митним правопорушенням та міжнародної взаємодії, серед основних завдань якого виділяється завдання запобігання та протидії контрабанді, боротьба з порушеннями митних правил на всій митній території України. У передбачених законом випадках Департамент здійснює провадження у справах про порушення митних правил, вирішує відповідно до Митного кодексу України питання реалізації компромісу.

Чинний Митний кодекс України передбачає можливість компромісу у справі про порушення митних правил. Ця норма відповідає положенням Міжнародної конвенції про спрощення і гармонізацію митних процедур та наближає вітчизняне митне законодавство до європейських стандартів здійснення митної справи.

У ст. 521 Митного кодексу України передбачено, що за відсутності в діях особи, яка вчинила порушення митних правил, ознак кримінального правопорушення провадження у справі про це правопорушення може бути припинено шляхом компромісу [2]. Особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, під час складання протоколу повідомляють про можливість припинення провадження у справі про порушення митних правил шляхом компромісу. За умови виконання визначених мировою угодою зобов'язань, особа, яка вчинила пра-

вопорушення, вважається такою, що не була притягнута за нього до адміністративної відповідальності.

Така процедура дає змогу зберегти ділову репутацію підприємства, уникнути додаткового контролю з боку органів доходів і зборів у майбутньому, а також застосувати визначені законом санкції [9].

На практиці припинення провадження в справах про порушення митних правил шляхом компромісу набуває поширення, але становить незначну долю від загальної кількості складених органами доходів і зборів протоколів про порушення митних правил. Одною з основних причин такої ситуації є відсутність достатньої мотивації в особи, оскільки фінансовий тягар за вчинення правопорушення при укладенні мирової угоди є фактично таким самим, як і без неї. Крім того, така ситуація є наслідком малої обізнаності осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності, щодо суті та наслідків компромісу в справах про порушення митних правил, що свідчить про важливість інформаційної функції митного права.

На думку О.М. Макеєвої, реалізація інформаційної функції права втілюється у забезпеченні режиму доступу громадян і посадових осіб до правової інформації, виявляється в інформаційно-психологічній, виховній та соціальній формах [10, с. 50–51]. Особливе значення інформаційної функції митного права пов'язане з розвитком інформаційних технологій та поширенням мережі Internet, що дає змогу здійснювати on-line спілкування митниці з суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності, застосовувати електронне декларування, надсилати результати митного оформлення через мережу.

Як зазначає П.В. Пашко, нині усі передові митні технології створені на базі та з використанням інформаційних систем, які пройшли шлях від допоміжного забезпечувального механізму до провідного стрижня митних технологій контролю, обробки, аналізу та зберігання митної інформації [11, с. 20].

Варто зазначити, що суттєвим моментом інформатизації митних процедур є зведення до мінімуму особистих контактів чиновників і підприємців, що може стати ключовим інструментом у боротьбі з корупцією. Водночас розвиток інформатизаційних технологій у митній сфері вимагає підвищення рівня безпеки інформаційно-телекомунікаційних систем, захисту інформаційних ресурсів від несанкціонованого доступу, що пов'язує інформаційну функцію митного права з його охоронною та правозастосовною функцією.

На присутності правозастосовної функції митного права наполягає В.Я. Настюк, який зазначає, що правозастосовна функція митного права передбачає наявність урегульованих законодавством положень і правових вимог, а саме: до суб'єктів застосування норм митного права, процедури правозастосовної діяльності і кореспондуючих їй відносин, змісту і форми прийнятих рішень і їх виконання. Вона вносить певну організованість у саму митну справу, надає їй офіційного характеру. Прийняті управлінські рішення стають обов'язковими і гарантуються примусовою силою держави [12, с. 63].

Одним із напрямів подальшого удосконалення та поглиблення правозастосовної функції митного права вбачається надання митним підрозділам Державної фіскальної служби України статусу правоохоронних органів, що повною мірою відповідає їх повноваженням і європейським підходам щодо віднесення органів митного контролю до поліційних органів.

Розвиток міжнародного співробітництва та євроінтеграційних процесів в Україні знаходить своє відображення в удосконаленні національного митного законодавства і, на нашу думку, дає змогу виділити міжнародно-політичну функцію митного права.

Як зазначає П.В. Пашко стосовно функцій митної політики, міжнародно-політична функція полягає в забезпе-

ченні міжнародно-інтеграційного процесу, здійсненні міжнародно-правових заходів розвитку міжнародного митного співробітництва, залученні організаційної та фінансової допомоги для розвитку митної справи. Невтручання митних органів у внутрішньодержавні політичні процеси сприяє стабілізації політичної ситуації в країні [11, с. 21].

Висновки. Митне право за допомогою своїх функцій виконує відповідальні завдання, спрямовані на зміцнення на-

ціональної економіки, розвиток експортного потенціалу вітчизняної продукції, прискорення і поглиблення інтеграції у світову економічну систему та активізацію участі в міжнародних економічних і фінансових організаціях. Серед головних функцій митного права виділяються регулятивна, фінансова, охоронна, інформаційна, правозастосовна та міжнародно-політична, за допомогою яких реалізується основне завдання митного права – забезпечення економічної безпеки держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Общая теория права и государства: учебн. / под ред. В.В. Лазарева. 5-е изд., перераб. и доп. М.: Норма, 2010. 592 с.
2. Митний кодекс України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. Відомості Верховної Ради України. 2012. № 44-45. № 46-47. № 48. Ст. 552.
3. Теорія держави і права. Академічний курс: підручник / за ред. О.В. Зайчука, Н.М. Оніщенко. Київ: Юрінком Інтер. 2006. 688 с. URL: http://www.ebk.net.ua/Book/law/zaychuk_tdp/part3/1301.htm (дата звернення: 12.05.2018)
4. Митне право: мультимедійний навчальний посібник / О.В. Кузьменко, І.Д. Пастух, В.М. Дорогих та інші. К.: НАВС, 2014. URL: https://www.naiuu.kiev.ua/books/mutne_pravo/parts/part1.html (дата звернення: 12.05.2018).
5. Ківалов С.В., Кормич Б.А. Митна політика України: підручн. Одеса: Юридична література, 2002. 255 с. URL: <http://readbookz.net/rbooks/book-9/ua/chapter-554/> (дата звернення: 12.05.2018).
6. Кормич Б.А. Державно-правовий механізм митної політики України: моногр. Одеса: Астропринт. 2000. 180 с.
7. Комзюк В.Т. Адміністративна чи кримінальна відповідальність за порушення митних правил? (Щодо суперечливості положень статті 458 Митного кодексу України). Адміністративне право і процес. 2015. № 3(13). С. 168–174.
8. Філіпенко Т.В., Філатов В.В. Правові форми співробітництва в галузі вдосконалення митного законодавства України. Митна справа. 2009. № 6(66). С. 28–34.
9. Компроміс у справах про порушення митних правил. Вісник. Офіційно про податки. 2013. № 47. URL: <http://www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/6418?issue=149> (дата звернення: 20.05.2018).
10. Макеєва О.М. Інформаційна функція права та її вплив на правову культуру суспільства. Юридичний вісник. 2015. № 3(36). С. 47–51.
11. Пашко П.В. Функції митної політики. Вісник Академії митної служби України. Сер.: Економіка. 2009. № 1. С. 16–22.
12. Настюк В.Я. Норми митного права: теорія і практика застосування: моногр. Х.: Факт. 2003. 215 с.

УДК 341: 336.7-021.364

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБМІНУ ПОДАТКОВОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ

LEGAL PROVIDING OF INTERNATIONAL EXCHANGE BY TAX INFORMATION

Легета І.В.,

*аспірант кафедри міжнародного права
та порівняльного правознавства*

Національного університету біоресурсів і природокористування України

У статті розкрито поняття податкової інформації та акцентовано на важливості її транскордонного обміну. Охарактеризовано наявні види міжнародного обміну податковою інформацією та визначено механізм автоматичного обміну як перспективний напрям для впровадження в Україні. Охарактеризовано нормативне забезпечення міжнародного обміну податковою інформацією та проаналізовано Проект Закону про внесення змін до Податкового кодексу України в частині автоматичного обміну інформацією.

Ключові слова: інформація, податкова інформація, міжнародний обмін податковою інформацією, обмін інформацією за запитом, спонтанний обмін, автоматичний обмін інформацією.

В статье раскрыто понятие налоговой информации с точки зрения ее международного обмена. Охарактеризованы существующие виды международного обмена налоговой информацией и определен механизм автоматического обмена информацией как перспективное направление для внедрения в Украине. Проанализировано современное состояние правового обеспечения международного обмена налоговой информацией.

Ключевые слова: информация, налоговая информация, международный обмен налоговой информацией, обмен информацией по запросу, спонтанный обмен, автоматический обмен информацией.

The article describes the concept of tax information in terms of its international exchange. The existing types of international tax information exchange are described and the mechanism of automatic information exchange as a perspective direction for implementation in Ukraine is determined. The present state of legal provision of international tax information exchange is analyzed.

Key words: information, tax information, international tax information exchange, information exchange on request, spontaneous exchange, automatic exchange of information.

Постановка проблеми. Процес становлення України як активного учасника міжнародних відносин супроводжується здійсненням експортно-імпортних операцій, проведенням міжнародного переміщення капіталу та людей тощо. Зважаючи на складність контролю таких операцій із боку контролюючих органів певної країни поза межами відповідної юрисдикції, виникають загрози порушення податкового законодавства, що в такому контек-

сті мають «міжнародний характер». З метою їх виявлення та усунення вкрай необхідним є налагодження співпраці між національними органами та компетентними органами інших країн у сфері оподаткування. Водночас отримання необхідної інформації є проблемним питанням, яке нині повною мірою не досліджене та потребує аналізу, що й визначає актуальність розгляду питання щодо міжнародно-правового забезпечення обміну податковою інформацією.